

Вървате ли сега, че не са живѣе безъ въздухъ?

Безъ въздухъ наше-то тѣло никоги нѣма да са стопли, какво-то не са стопля една пещь, която не може да гори.

Кога-то запалимъ пещь-тѣ (собж-тѣ), ный гледаме въздуха да може да влезя свободно въ пещь-тѣ; защо-то безъ въздухъ пепъ-та ще угасне и стая-та ни не ще са стопли.

Сѫщо-то става и въ наше-то тѣло. И въ него постоянно става горѣне, отъ кое-то са тошли тѣло-то. Наше-то тѣло отъ таѣ странѣ прилича на една пещь, коя-то гори непрѣстанно и въ коѫ-то влизатъ, на място дръва, ястіета. Като вкарваме въ себе си въздуха съ джханіето си, този въздухъ са съединява съ пріеты-тѣ ястіета и подкрѣпѣ горѣне-то вътрѣ въ нась, та топли тѣло-то ни. Кога-то изгори пріета-та храна тогава почеватъ да горѣятъ части-тѣ на тѣло-то кое-то не са случава съ пещь-тѣ. Само по-това са отличава пещь-та на тѣло-то ни отъ камънж-тѣ пещь.

Като не пріема хранѣ отвѣнѣ, а продѣлжава да джха, болныя гори съ джхане-то си части-тѣ на тѣло-то си, и малко по-малко ис-пусталява.

По този начинъ топлина-та на наше-то тѣло излазя отъ горѣне-то, кое-то става постоянно въ нась. Това като знайме, ный ще разбираемъ много нѣща отъ нашія животъ.